

У Х В А Л А
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Указу Президента України „Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2017 року „Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 15 травня 2017 року № 133 в частині введення в дію пунктів 271, 272, 273, 274, 275, 276, 287, 422, 423, 424, 425, 434, 435 додатка 2 до рішення Ради національної безпеки і оборони України „Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 28 квітня 2017 року

м. К и ї в
31 травня 2018 року
№ 27-у/2018

Справа № 1-23/2018(1773/17)

Велика палата Конституційного Суду України у складі суддів:

Шевчука Станіслава Володимировича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Лемака Василя Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Указу Президента України „Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2017 року „Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 15 травня 2017 року № 133 в частині введення в дію пунктів 271, 272, 273, 274, 275, 276, 287, 422, 423, 424, 425, 434, 435 додатка 2 до рішення Ради національної безпеки і оборони України „Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 28 квітня 2017 року (Офіційний вісник Президента України, 2017 р., № 11, ст. 220).

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулися 49 народних депутатів України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), окремі положення Указу Президента України „Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2017 року „Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 15 травня 2017 року № 133 (далі – Указ) в частині введення в дію пунктів 271, 272, 273, 274, 275, 276, 287, 422, 423, 424, 425, 434, 435 додатка 2 до рішення Ради національної безпеки і оборони України „Про застосування персональних

спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 28 квітня 2017 року (далі – Рішення РНБО України).

Автори клопотання вважають, що окремі положення Указу в частині введення в дію вказаних пунктів додатка 2 до Рішення РНБО України, якими передбачається застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до певного кола юридичних осіб, не відповідають статті 8, частині третій статті 15, статті 34, частині першій статті 41, статті 64 Конституції України.

Народні депутати України у конституційному поданні зазначають, що застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) у вигляді заборони Інтернет-провайдерам надавати користувачам мережі Інтернет – громадянам України – послуги з доступу до відповідних ресурсів сервісів є запровадженням цензури, не відповідає принципу пропорційності, спрямоване на обмеження політичних свобод громадян України і порушує їх право „вільного та безперешкодного доступу до інформації, обміну інформацією“.

Персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) застосовано до таких юридичних осіб, як: „Акціонерне товариство „Лабораторія Касперського“ (акционерное общество „Лаборатория Касперского“) адреса: 125212, Російська Федерація, м. Москва, Ленінградське шосе, 39 а, стр. 3, Бізнес-Центр „Олімпія парк“; Товариство з обмеженою відповідальністю „Лабораторія Касперського Україна“ м. Київ, вул. Шолуденка, 3, оф. 312, ЄДРПОУ 37027604; Товариство з обмеженою відповідальністю „Доктор Веб“ (Общество с ограниченной ответственностью „Доктор Веб“) адреса: 125124, Російська Федерація, м. Москва, вул. Ямського поля, 2, корпус 12 а; Товариство з обмеженою відповідальністю „Центр технічної підтримки „Доктор Веб“ (ЄДРПОУ 33602079, зареєстроване за адресою: м. Київ, вул. Пирогова, 4/26, мансарда,

літера А); Товариство з обмеженою відповідальністю „Яндекс“ (Общество с ограниченной ответственностью „Яндекс“), адреса: 111033, м. Москва, вул. Льва Толстого, 16 та вул. Самокатная, д. 1 стр. 21; Товариство з обмеженою відповідальністю „Яндекс.Україна“, адреса: 04070, м. Київ, вул. П.Сагайдачного/Ігорівська, 10/5, ЄДРПОУ 33942824; Товариство з обмеженою відповідальністю „Абі Україна ЛТД“ (м. Київ, вул. Дегтярівська, буд. 31, ЄДРПОУ 31111574); ТОВ „Мэйл.РУ ГРУП“ (ООО „Мэйл.РУ ГРУП“), м. Москва, пр-кт Ленінградський, б.39, стр.79, ІНН 7714789489, ОГРН 1097746572813; ТОВ „Вконтакте“ (ООО „Вконтакте“), м. Санкт-Петербург, вул. Херсонська, 12-14, літер А, пом. 1-Н, ІНН: 7842349892, ОГРН: 1079847035179; ТОВ „В Контакті“ м. Київ, вул. Червоноармійська, 5, оф. 32, код ЄДРПОУ 38004331; ТОВ „Мейл.РУ Україна“ м. Київ, вул. Велика Житомирська, буд. 20, код ЄДРПОУ 36001370; Товариство з обмеженою відповідальністю „1С“ (общество с ограниченной ответственностью „1С“), ІНН 7709860400, м. Москва, ул. Покровская, д. 14/2, пом. 6; Товариство з обмеженою відповідальністю (представництво в Україні) „1С Мультимедіа Україна“, ЄДРПОУ 33144586, 04111, м. Київ, вул. Щербакова, буд. 53“.

Застосування до вказаних юридичних осіб таких персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), як блокування активів шляхом тимчасового обмеження права особи користуватися та розпоряджатися належним їй майном, заборона передання технологій, прав на об'єкти права інтелектуальної власності, на думку народних депутатів України, обмежує конституційне право громадян на володіння, користування і розпорядження своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності.

Крім того, автори клопотання зазначають, що в Україні не введено ні воєнного, ні надзвичайного стану, а тому конституційні права і свободи

людини і громадянина відповідно до статті 64 Конституції України не можуть бути обмежені. Також у конституційному поданні вказано, що „окремі положення Указу“ суперечать Конституції України, а отже, порушують принцип верховенства права.

2. Велика палата Конституційного Суду України, розглянувши питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням Першою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 11 квітня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні щодо конституційності акта (його окремих положень) зазначаються акт (його конкретні положення), що належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити акт (його окремі положення), а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності акта (його окремих положень) (частина третя статті 51).

Стверджуючи про невідповідність „окремих положень Указу“ частинам першій, другій статті 34 Конституції України, якими передбачено право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань та право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір, автори клопотання лише наводять зміст цих положень, цитують статті 1, 3 Основного Закону України і норми міжнародних актів, які закріплюють право кожного на свободу переконань та свободу вираження поглядів, не конкретизуючи, яким чином встановлені санкції, зокрема у вигляді заборони Інтернет-провайдерам надавати користувачам мережі Інтернет послуги з доступу до відповідних

ресурсів сервісів, застосовані до певного кола юридичних осіб, порушують право громадян на свободу думки і слова, вільне вираження своїх поглядів і переконань, право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію.

Автори клопотання вказують, що у частині третій статті 34 Конституції України міститься вичерпний перелік підстав, за яких права, передбачені частинами першою, другої цієї статті, можуть бути обмежені, проте не зазначають, у чому полягає порушення цих вимог.

Звертаючись із клопотанням щодо перевірки окремих положень Указу на відповідність частині першій статті 41 Конституції України, згідно з якою кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності, суб'єкт права на конституційне подання наводить низку положень Цивільного кодексу України, які регламентують право власності, проте не зазначає, у чому полягає порушення прав громадян у разі застосування санкцій до певного кола юридичних осіб.

Суб'єкт права на конституційне подання, стверджуючи про неконституційність окремих положень Указу, обмежився лише цитуванням низки положень Конституції України, законів України, міжнародно-правових актів та Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004. Однак, як неодноразово вказував Конституційний Суд України, наведення лише змісту положень законів та цитування деяких приписів Конституції України, юридичних позицій Конституційного Суду України без наведення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України оспорюваних положень не є обґрунтуванням їх неконституційності (ухвали від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011, від 27 березня 2013 року № 10-у/2013, від 8 липня 2015 року № 29-у/2015).

З огляду на викладене Велика палата Конституційного Суду України дійшла висновку, що автори клопотання не обґрунтували тверджень щодо неконституційності окремих положень Указу, чим не дотримали вимог частини третьої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 35, 51, 52, 61, 62, 66, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 52 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Указу Президента України „Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2017 року „Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 15 травня 2017 року № 133 в частині введення в дію пунктів 271, 272, 273, 274, 275, 276, 287, 422, 423, 424, 425, 434, 435 додатка 2 до рішення Ради національної безпеки і оборони України „Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 28 квітня 2017 року на підставі пункту 3 статті 62 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

2. Ухвала Великої палати Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ